

Bibliotheek voor zelfstudie

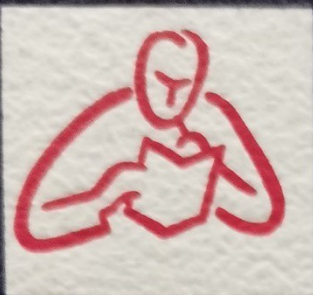
De strijd voor nationale zelfstandigheid

Beria, L.P.

Rede op het 19e congres der CPSU (b)

www.MinisterieVanPropaganda.org

BIBLIOTHEEK

VOOR ZELFSTUDIE

DE STRIJD VOOR NATIONALE ZELFSTANDIGHEID

L. P. Beria

REDE

OP HET 19e CONGRES

DER C.P.S.U. (b)

L. P. BERIA

**Rede
op het 19e Congres
der C.P.S.U.**

Kameraden! Het rapport van het Centraal Comité, dat uitgebracht werd door kameraad Malenkow, gaf een opsomming van de resultaten van het werk van onze Partij in het tijdperk tussen het 18e en het 19e Congres.

Dit tijdperk werd gekenmerkt door twee gebeurtenissen van bijzondere betekenis in het leven van onze Partij en van het Sowjetvolk en over deze gebeurtenissen wil ik het thans hebben.

De eerste gebeurtenis was de Grote Vaderlandse Oorlog.

In deze oorlog werd het lot beslist van ons land en dat van de landen en volkeren van Europa en Azië.

Het is ons allen duidelijk, dat wanneer de Hitler-coalitie zou hebben overwonnen, het gevolg hiervan zou zijn geweest, dat de volkeren van ons land en van vele andere landen aan wrede slavernij en uitroeiing zouden zijn prijsgegeven.

Honderden millioenen mensen zouden tot slavernij zijn vervallen.

De fascistische barbaren zouden de moderne beschaving vernietigd en de mensheid tientallen jaren achterop gebracht hebben.

Dat dit alles niet gebeurd is, is voornamelijk te danken aan het feit, dat de volkeren van de Sowjet-Unie in de strijd op leven en dood met de fascistische indringers de volledige overwinning behaald hebben.

Het plotselinge van de laaghartige aanval op de USSR schiep in het eerste stadium van de oorlog omstandigheden, die voordelig waren voor de Hitleriaanse legers.

De Sowjet-Unie echter wist, ten koste van enorme offers en ten koste van de grootste inspanning van alle materiële en morele krachten van het volk, haar onafhankelijkheid te verdedigen en de vijand, die de legers van Europa met schrik had weten te vervullen, vernietigend te verslaan en de mensheid en haar beschaving te redden.

De inspirator en organisator van de grote overwinning van het Sowjet-volk was de Communistische Partij, geleid door kameraad Stalin. (Langdurig applaus).

Van de eerste oorlogsdagen af, toen ons land zich in een buitengewoon ernstige situatie bevond, stond kameraad Stalin aan het hoofd van het Staatscomité van Verdediging en van de strijdkrachten van ons land.

Met de grootste moed voerde onze wijze en onbevreesde leider het Sowjet-leger en het gehele Sowjet-volk door het vuur van de strijd, door de ontberingen en beproevingen

van de oorlog, naar de overwinning op de vijand.

Het is een groot geluk voor onze Partij en voor alle volkeren van de USSR geweest, dat in deze moeilijke periode kameraad Stalin aan het hoofd van de Sowjet-staat en van zijn leger stond. (S t o r m a c h t i g, L a n g d u r i g a p p l a u s).

De overwinning van de Sowjet-volkeren bewees aan de gehele wereld dat de sterkte en macht van onze socialistische staat onverwoestbaar is.

Dit is een der belangrijkste lessen uit de Grote Vaderlandse Oorlog.

Het is waar, dat niet allen zich deze historische lessen ten nutte hebben gemaakt.

Amerikaanse monopolisten streven naar wereldheerschappij

De Amerikaanse imperialisten, die zich vetgemest hebben door twee wereldoorlogen, bedwelmd als zij zijn door de waanzinnige idee van wereldoverheersing, zijn opnieuw bezig de volkeren in de afgrond van een wereldoorlog te storten.

De huidige heersers van de Verenigde Staten van Amerika — de Morgans, de Rockefeller's, de Mellons, de Duponts en anderen, in wier handen zich de hefbomen van het

Amerikaanse staats- en militaire apparaat bevinden — zijn koortsachtig bezig met het vormen van nieuwe wereldmonopolies als de Europese Kolen- en Staalgemeenschap en het Wereld Olie Kartel, met de bedoeling de economie van de andere staten in hun greep te krijgen, teneinde die ondergeschikt te maken aan hun eigen belangen.

Zij wensen hun onbeperkte heerschappij te vestigen in alle delen van de wereld, teneinde door middel van uitplundering en het tot slavernij brengen van de volkeren van andere landen, voor zichzelf de superwinsten te kunnen verzekeren.

Daartoe hebben zij oorlog nodig. Met de oorlogsvoorbereiding als doel nemen de Amerikaanse grootkapitalisten in samenwerking met de Amerikaanse militaristen alle functies van een fascistisch regiem waar, teneinde in hun eigen land de volkswil tot het behoud van de vrede en alle oppositie tegen hun avontuurlijke politiek te kunnen onderdrukken.

Zij drijven hun land de weg op van een oorlog en rekenen er tevens op, dat de bewapeningswedloop en een oorlogssituatie een economische crisis zullen kunnen voorkomen.

Maar deze crisis voltrekt zich reeds onafwendbaar over de economie van de USA en geen handigheidjes of avonturen van de

financiële kopstukken zullen dit kunnen verhinderen.

Doordat zij de bewapeningswedloop versneld hebben en hun gehele economie aan de oorlogsvoorbereidingen hebben aangepast, vrezen zij de vrede meer dan de oorlog, hoewel er geen twijfel aan bestaat, dat zij door het ontketenen van een oorlog slechts hun eigen ineenstorting en ondergang zullen verhaasten. (A p l a u s).

Terwijl zij over de gehele wereld een net van oorlogsbases spannen en ijverig allerlei soorten van agressieve militaire blocs in elkaar zetten, bereiden zij koortsachtig een oorlog voor tegen de USSR en andere vredelievende staten.

Het Sowjet-volk jaagt men geen schrik aan

Zonder ophouden zenden zij spionnen en saboteurs naar ons land en naar andere vredelievende landen, lieden, die zij over de gehele wereld opgescharreld hebben uit het immorele uitschot van het mensdom.

De waakzaamheid van de Sowjet-mensen is het scherpste wapen in de strijd tegen vijandelijke spionnen en er bestaat geen twijfel aan of het Sowjet-volk zal door verscherping en verhoging van zijn waakzaamheid er in slagen de spionnen van de imperialistische oorlogstokers onschadelijk te

maken, hoeveel er ook binnengeloodst worden en hoe goed zij ook vermomd mogen zijn.

(A p p l a u s).

De demonstratief brutale provocaties en avonturen van de Amerikaanse militaristen met betrekking tot de Sowjet-Unie, in de vorm van talrijke land-, lucht- en zeemanoeuvres, „inspectie“-reizen door militaire kopstukken van het Atlantisch blok, in gebieden, die aan de Sowjet-Unie grenzen, de activiteit van de Amerikaanse militaire luchtmacht aan de West- en Oostgrenzen van de USSR —, dit alles is duidelijk bedoeld om de gemoedsrust van de Sowjet-burgers te verstoren en de oorlogspychose in hun eigen land en hun vazalstaten te versterken.

Alleen hopeloze domoren kunnen zichzelf voorspiegelen, dat het Sowjet-volk zich zal laten intimideren door provocaties. (L a n g d u r i g a p p l a u s).

De Sowjet-mensen kennen de waarde van alle provocaties en bedreigingen der oorlogshitsers.

Met kalme vastberadenheid zet het Sowjetvolk zijn opbouwende, vreedzame arbeid voort.

Het is overtuigd van de macht en de sterkte van zijn staat en van zijn leger, dat in staat is om een vernietigende slag toe te brengen aan ieder, die het zou wagen ons Vaderland

aan te vallen en hem eens en voor al de lust te ontnemen tot een aanval op de grenzen van de Sowjet-Unie. (D o n d e r e n d a p p l a u s).

De andere belangrijkste gebeurtenis in het leven van de Partij en van het Sowjet-volk is de nieuwe geweldige vooruitgang van de nationale economie, die het mogelijk maakte om het peil van onze industrie te doen stijgen tot 2, 3 maal het vooroorlogse niveau en een reusachtige stap te doen op de weg van het socialisme naar het communisme.

De oorlog, die ons door het Hitler-fascisme werd opgedrongen, de gruwelijkste en wreedste van alle oorlogen, die ons Vaderland ooit heeft meegemaakt, onderbrak onze vreedzame ontwikkeling.

Door het toepassen van de barbaarse tactiek van „de verschroeide aarde" in de door hen bezette gebieden, brachten de Hitlerbeesten ernstige wonden toe aan de nationale Sowjet-economie.

Stalins program van nationaal herstel

Onder die omstandigheden werden wij, toen de oorlog voorbij was, voor de gecompliceerde taak gesteld het leven in de gebieden, die geleden hadden onder de Duitse bezetting, weer in normale banen te leiden en het vooroorlogse peil van industrie en landbouw weer te bereiken en daarna dit peil in meer of

minder belangrijke mate te overschrijden.

In dat moeilijke tijdperk verschaftte kameraad Stalin ons het uitgebreide program voor het herstel van de nationale economie en wees hij ons de weg, hoe wij dit program moesten uitvoeren.

Met de onbuigzame wil en energie, die hem eigen is, leidde kameraad Stalin rechtstreeks al het werk van Partij en staat bij de organisatie van de arbeidersklasse, de kolchosboeren en de intellectuelen, ter vervulling van het na-oorlogse Vijfjarenplan.

Zoals een ieder weet, werd het na-oorlogse Vijfjarenplan met succes voltooid. (A p p l a u s).

Momenteel ontwikkelen de industrie, de landbouw en het transport van ons land zich op basis van de meest moderne techniek en verzekeren zij ons van een toename van de gehele maatschappelijke productie op een schaal, zoals tot dusverre ongekend was.

Hier volgen enige voorbeelden, teneinde de omvang van onze industriële productie aanschouwelijk te maken.

Een vergelijking van de omvang van de industriële productie in 1951—1952 met die in de jaren van het eerste en tweede Vijfjarenplan, doet zien, dat zij in deze 2 jaren 22% groter zal zijn dan in die twee Vijfjarenplannen tezamen. (A p p l a u s).

Alleen reeds in 1952 zal op zulke belangrijke gebieden van de industriële productie als de electro-energie, ijzer en staal, kolen, aardolieproducten, cement en consumptiegoederen aanzienlijk meer worden geproduceerd dan in alle jaren van het eerste Vijfjarenplan tezamen.

Wat betreft de machinebouw, die de grondslag vormt voor de technische vooruitgang van de gehele nationale economie, deze ontwikkelt zich in een nog sneller tempo.

In het lopende jaar alleen al zullen veel meer machinerieën en installaties worden vervaardigd dan gedurende het eerste en tweede Vijfjarenplan tezamen.

In gelijke tred met de toename van de socialistische productie, stijgt ook de welvaart van het gehele Sowjet-volk en wordt van jaar tot jaar groter.

In economisch en politiek opzicht, zowel als ten aanzien van haar defensievermogen is de Sowjet-Unie thans sterker dan ooit tevoren en meer dan ooit in staat om iedere beproeving te doorstaan. (L a n g d u r i g a p p l a u s).

Zou de vijand het wagen om een oorlog tegen ons te beginnen, dan zal de Sowjet-Unie, die aan het hoofd staat van het kamp van vrede en democratie, in staat zijn om een vernietigende slag toe te brengen aan elke

groep van agressieve imperialistische staten en om de wild geworden agressors en oorlogsstokers te bestraffen en te verpletteren. (A p p l a u s).

Kameraden, een van de beslissende voorwaarden voor de overwinningen, die door het Sowjet-volk, zowel in de oorlog als op het gebied van de vreedzame economische en culturele ontwikkeling zijn behaald, was de wijze en vooruitziende nationaliteiten-politiek van onze Partij.

De Sowjet-Unie een broederlijk verbond van verschillende naties

Meer dan 60 naties, nationale groeperingen en nationaliteiten leven en werken in de multinationale Sowjet-Staat.

Onder deze omstandigheden krijgt het voeren van de juiste nationaliteitenpolitiek buitengewone betekenis voor het succes van onze gemeenschappelijke zaak het versterken van de macht van de USSR en het opbouwen van een communistische gemeenschap.

De nationaliteitenpolitiek van onze Partij is gegrondvest op de afgeronde, wetenschappelijk gefundeerde theorie van het nationale vraagstuk als onderdeel van de leninistische leer over de proletarische revolutie.

Lenin en Stalin zijn de grondleggers van het program en de politiek van de

Communistische Partij betreffende het nationale vraagstuk.

Om deze reden wordt onze nationaliteitenpolitiek de leninistisch-stalinistische nationaliteitenpolitiek genoemd.

De nationaliteitenpolitiek van onze Partij wordt door de volkeren van de Sowjet-Unie van ganser harte toegejuicht en eenstemmig ondersteund.

Lenin en Stalin hadden rechtstreeks de leiding bij de opbouw van de multi-nationale Sowjetstaat.

Sedert de dood van de grote Lenin heeft kameraad Stalin het gehele partijwerk geleid voor het vormen van een broederlijke samenwerking tussen de volkeren van ons land, ter versterking van de Unie van Republieken en ter ontwikkeling van de economie en cultuur onzer volkeren.

Kameraad Stalin heeft een buitengewone rol gespeeld bij het uitwerken van de marxistisch-leninistische leer betreffende het nationaliteiten-vraagstuk.

Hij heeft het marxisme-leninisme verrijkt met de theorie over de natie en de leninistische leer ontwikkeld over de nationale en internationale taken van de arbeidersklasse, de strategie en tactiek van de nationale bevrijdingsbeweging in het tijdvak van het imperialisme, de theoretische grondstellingen

voor de nationaliteitenpolitiek van de Communistische Partij onder de verhoudingen van de vele nationaliteiten omvattende Sowjet-Staat uitgewerkt en de grondslag gelegd voor de leer over de socialistische naties en hun ontwikkeling in de strijd voor de overwinning van het communisme.

De Grote Octoberrevolutie, die het kapitalisme omverwierp, bevrijdde de volkeren van Rusland, maakte een einde aan de nationale onderdrukking en voerde de volkeren naar een ware wedergeboorte.

Na het afzetten van de bourgeoisie met haar nationalistische partijen en nadat het systeem der Sowjets stevig wortel had geschoten in ons land, verrezen er op de grondvesten van de oude, burgerlijke naties, nieuwe socialistische naties, die zich verder ontwikkelden en vaste vorm aannamen.

De bestaande ongelijkheid in economische en culturele ontwikkeling tussen de volkeren van Centraal-Rusland, die verder ontwikkeld waren en de volkeren in de afgelegen gebieden, die in het verleden bij hen achter gebleven waren — een erfenis van het tsarisme — is in ons land opgeheven als een gevolg van de consequente doorvoering van de leninistisch-stalinistische nationaliteiten-politiek.

Tegenwoordig hebben wij geen achterlijke volkeren meer.

De nieuwe socialistische naties in ons land zijn radicaal van aanzien veranderd en hebben zich gedurende de jaren van de socialistische opbouw tot moderne, vooraanstaande naties ontwikkeld.

Wat betekent het begrip vooraanstaande socialistische natie?

Kenmerken van een socialistische natie

Uitgaande van de klassieke omschrijving van een natie, die door kameraad Stalin is gegeven, van zijn leer over de nieuwe socialistische naties en uitgaande van de historische ervaringen van onze multi-nationale Sowjet-staat, kan men zeggen, dat de hoofdtrekken, die een vooraanstaande socialistische natie kenmerken, de volgende zijn:

In de eerste plaats het bestaan van een maatschappij- en staatsorde, en wel de meest vooraanstaande in de wereld, een maatschappij, waarin geen uitbuitende klassen zijn en waarin de gehele macht aan het volk behoort.

In de tweede plaats het bestaan van een hoog ontwikkelde socialistische industrie en landbouw op grote schaal.

In de derde plaats een gehele bevolking, die kan lezen en schrijven, leerplicht voor de kinderen, een ontwikkeld systeem van hoger onderwijs, dat de opleiding van de nationale specialistenkaders voor alle takken van

economie en cultuur verzekert; een bloeiende wetenschap en kunst.

In de vierde plaats een systematische verbetering van de levensstandaard van de gehele bevolking, door de stijging van de reële lonen voor fabrieksarbeiders en kantoorbedienden en de inkomsten der boeren te verzekeren, door de ontwikkeling van de handel, ontwikkeling en verbetering van de steden, verbeterde woontoestanden; het bestaan van een uitgebreid netwerk van medische instellingen, die de bescherming van de gezondheid waarborgen.

In de vijfde plaats het zegevieren van de ideologie van de rechtsgelijkheid van alle rassen en naties, de ideologie van vriendschap tussen de volkeren.

Bezitten onze Sowjet-republieken deze eigenschappen van een vooraanstaande socialistische natie?

Ja. Laat ons tot de feiten overgaan.

Het is bekend, dat het tsarisme de onderdrukker en beul was van de volkeren van Rusland.

De talrijke niet-Russische nationaliteiten waren volkomen rechteloos.

Zij hadden geen eigen staatsvorm en werden bestuurd door tsaristische ambtenaren en in alle instellingen werden de zaken afgedaan in de Russische taal, die onverstaaenbaar was

voor de plaatselijke nationaliteiten.

Onder het systeem van de Sowjets verwierven alle volkeren van ons land hun eigen staatsvorm en ontwikkelden deze.

De nationale randgebieden van het tsaristische Rusland werden onder de Sowjetmacht van koloniën en half-koloniën tot waarlijk onafhankelijke staten, Sowjet-republieken met hun eigen grondgebied, nationaal zelfbestuur, hun eigen grondwet en hun eigen wetgeving.

In de overheidsorganen, de economische en administratieve bestuursorganen, in de rechtsorganen van de Unie- en Autonome republieken, in de nationale gebieden, streken, districten en dorpen, beheren mannen en vrouwen, die door het volk gekozen zijn en die de levensgewoonten, gebruiken en psychologie van de plaatselijke bevolking kennen, de staatszaken in de eigen taal die door de gehele bevolking wordt gesproken.

Een dergelijke gelijkwaardigheid van naties bestaat er niet in welke burgerlijke staat ook.

En dit is ook ondenkbaar, omdat het afschaffen van de nationale onderdrukking onmogelijk is binnen het kader van het kapitalistische systeem.

Zoals bekend is, berust in de burgerlijke landen het gehele systeem van staatsbestuur op de ongelijkheid van de rassen en naties, op rassendiscriminatie, op het uitspelen van de

nationalistische vooroordelen om tussen de naties verdeeldheid en vijandschap aan te wakkeren.

Twee staten blinken tegenwoordig wel zeer uit door buitengewoon onbeperkte nationale en rassendiscriminatie; n.l. de Verenigde Staten van Amerika en de Unie van Zuid-Afrika.

De Communistische Partij en de regering van de Sowjet-Unie, die de nationaliteitenpolitiek van Lenin en Stalin consequent doorvoeren, hebben naast het hoge ontwikkelingspeil van de gehele economie van de USSR de economisch achtergebleven, nationale republieken sneller ontwikkeld.

Als gevolg hiervan werd ook de erfenis van het verleden, de economische en culturele ongelijkheid tussen de volkeren van de USSR opgeheven en dat is zonder twijfel een van de belangrijke prestaties van de nationale politiek van de Sowjet-macht.

De successen in de ontwikkeling van de nationale Sowjet-republieken zouden kunnen worden aangetoond door ontelbare overtuigende feiten, maar ik zal mij beperken tot enkele voorbeelden.

In het verloop van Stalins Vijfjarenplannen ontstonden in de Sowjet-republieken: metallurgische-, aardolie- en chemische industrieën en werden grote elektrische centrales,

fabrieken voor de productie van landbouwmachines, van tractoren en automobielen, cementfabrieken, grote bedrijven voor de productie van textielgoederen en voedingsmiddelen en vele andere industriële bedrijven gebouwd.

Snelle industrialisatie van vroeger onderdrukte naties

Dat de industrie van de nationale republieken, vooral de zware industrie, zich sneller ontwikkelde dan in de gehele USSR, blijkt uit het voorbeeld van de Sowjet-republieken van het Oosten: de republieken Oesbekistan, Kazakstan, Kirgizië, Toerkmenië en Tadzjikistan.

De productie van de zware industrie van deze republieken is van 1928 tot 1951 tot het 22-voudige gestegen, terwijl zij in hetzelfde tijdperk in de gehele Sowjet-Unie tot het 16voudige groeide.

Het is bekend, dat de oostelijke randgebieden van het tsaristische Rusland nog niet zo lang geleden, wat het peil van hun industrie betreft zich van hun buurlanden, zoals Turkije, Iran en Afghanistan zo goed als niet onderscheidden.

In de jaren van de Sowjet-macht hebben onze Midden-Aziatische Republieken de aan de USSR grenzende oosterse landen in industriële

ontwikkeling snel overvleugeld en ze zijn hun ver vooruit.

Bij een vergelijking van de genoemde Sowjet-republieken met verschillende andere landen van het Oosten, ten opzichte van een zo belangrijke exponent van het industriële ontwikkelingspeil als de elektrische energie, zien wij, dat in de vijf Sowjet-republieken, Oesbekistan, Kazakstan, Kirgizië, Toerkmenië en Tadzjikistan, die ongeveer 17 miljoen inwoners tellen, driemaal zoveel elektrische energie wordt geproduceerd als in Turkije, Iran, Pakistan, Egypte, Irak, Syrië en Afghanistan samen, waarvan het bevolkingstotaal 156 miljoen bedraagt. (A p p l a u s).

Vergelijkt een Sowjet-republiek, zoals bijvoorbeeld Azerbeidsjan, wat de productie van elektrische energie betreft met Turkije, dan blijkt, dat in Sowjet-Azerbeidsjan, waarvan de bevolking ongeveer 7 keer zo klein is als die van Turkije, viermaal zoveel elektrische energie wordt geproduceerd als in Turkije, dat zijn hoofd in de strop van de Amerikaanse „hulp" heeft gestoken. (B e w e g i n g i n d e z a a l e n v r o l i j k h e i d).

Sowjet-republieken laten Europese landen achter zich

Onze Sowjet-republieken hebben in hun ontwikkeling ook de oude industrielanden

van West-Europa snel voorbij gestreefd.

Laten wij b.v. een Sowjet-republiek — de Oekraïne — vergelijken met twee grote Europese burgerlijke landen, Frankrijk en Italië.

Natuurlijk kan men in dit geval niet alles met elkaar vergelijken.

Zoals bekend, zijn in de Oekraïense Sowjetrepubliek de uitbuitersklassen lang geleden uitgeschakeld, de bedrijven, fabrieken, de grond en alle producten van de arbeid gemeenschappelijk eigendom van het volk, is de werkloosheid voorgoed overwonnen en behoort de gehele macht onbeperkt aan het volk.

In dit opzicht heeft de Sowjet-Oekraïne zowel Frankrijk als Italië, waar de kapitalisten aan de macht zijn, reeds meer dan 30 jaar geleden ingehaald. (V r o l i j k h e i d i n d e z a a l).

Laten wij daarom alleen een paar van de belangrijkste economische gegevens van deze landen vergelijken.

De Sowjet-Oekraïne, die zich in de tijd van haar bestaan tweemaal na invasies van buitenlandse indringers uit puin en as moest verheffen, produceert vandaag aanzienlijk meer ruwijzer dan Frankrijk en Italië samen. (A p p I a u s), zij produceert meer staal en walsproducten dan Frankrijk en meer dan driemaal zoveel als Italië; zij produceert 1, 5maal zoveel steenkolen als Frankrijk en Italië

samen, zij levert wat capaciteit betreft bijna driemaal zoveel tractoren als Frankrijk en Italië samen; zij produceert veel meer graan, aardappels, suikerbieten en suiker dan Frankrijk en Italië samen.

Op de grondslag van de ontwikkeling van de socialistische industrie en de kolchos-landbouw leeft het Oekraïense volk welvarend en geniet van alle cultuurgoederen, waarvan de werkende massa's van Frankrijk en Italië zijn verstoken.

Opbloei der Baltische Sowjet-republieken

Niet minder kenmerkend is de snelle economische ontwikkeling van de Baltische Sowjet-republieken, nadat ze het Sowjetstelsel hadden ingevoerd.

Als men de Litause, Letse en de Estlandse Unie-republieken vergelijkt met Noorwegen, Nederland en België, dan blijkt, dat in deze Sowjet-republieken het ontwikkelingstempo van de industrie veel hoger is dan in de genoemde kapitalistische staten van Europa.

Begin 1952 was het productiepeil der industrie in de Litause SSR 2,4 maal zo hoog als vóór de oorlog, terwijl het in de Letlandse SSR 3,6 maal en in de Estlandse SSR 4,1 maal zo hoog was.

Daarentegen lag het productie-peil in Noorwegen, Nederland en België op dat tijdstip

maar weinig boven het vooroorlogse peil der industriële productie, ofschoon de betreffende Sowjet-republieken uit de oorlog zijn gekomen met een economie, die veel ernstiger getroffen was.

Het is typerend dat in het oude kapitalistische Letland, zelfs volgens de rooskleuriger voorgestelde gegevens van zijn toenmalige machthebbers, de industriële productie van 1913 tot 1930, d.w.z. in 26 jaar, met 50% toenam, terwijl in het nieuwe Letland, in Sowjet-Letland, de industriële productie in 11 jaar — van 1940 tot 1951 — ondanks de door oorlog en vijandelijke bezetting veroorzaakte schade, 3,6 maal zo groot is geworden.

Ook in de landbouw werden dergelijke belangrijke successen behaald.

Met de overwinning van de kolchosorde in de USSR heeft de landbouw in de Sowjetrepublieken onverstoorbaar de weg van voortdurende vooruitgang ingeslagen.

Het kolchos-stelsel was een van de grootste verworvenheden der Sowjetmacht, daar het de boerenmassa's deed deelnemen aan de opbouw van het socialisme, nieuwe ongekende mogelijkheden tot ontwikkeling van alle takken van de landbouwproductie bood en de voorwaarden schiep voor de voortdurende vooruitgang van het materiële en culturele levenspeil van miljoenen boeren.

Daarom hebben wij nu in alle republieken van de Sowjet-Unie socialistische groot-landbouwbedrijven met een hoge productie voor de markt, waarin op grote schaal de modernste uitvindingen van de landbouwkundige wetenschap worden toegepast en die beter dan in enig ander land modern-technisch zijn uitgerust.

Dat kan men in iedere Sowjet-republiek vaststellen.

Socialistische landbouw van Sowjet-republieken in Azië

Maar ik wil nog eens de nadruk leggen op de republieken in het Oosten, waar de landbouw, naar men weet, vóór de Sowjet-macht wel het meest achterlijk was, waar men eenvoudig niet denken kon aan machines, ook niet aan de allereenvoudigste.

Thans zijn er op de kolchos- en sowchosvelden van de Oesbekistanse, Kazakstanse, Kirgizische, Toerkmeense en Tadzjikistanse Socialistische Sowjet-republieken 121.000 tractoren (omgerekend op basis van 15 PK), 23.000 maai-dorsmachines, 102.000 machines voor het uitzaaien, bewerken en plukken van katoen en honderdduizenden andere landbouwmachines en -werktuigen in gebruik.

Wat de technische uitrusting van de landbouw betreft, staan de oostelijke

Sowjet-republieken op een belangrijk hoger peil dan die van de meest ontwikkelde kapitalistische landen van Europa. (A p p l a u s).

Laten wij als voorbeeld het aantal tractoren nemen.

In Sowjet-Oesbekistan zijn 14 tractoren op iedere 1000 ha bouwgrond, terwijl er op eenzelfde oppervlakte in Frankrijk 7 en in Italië 4 komen en dan nog van veel geringere capaciteit.

Daarbij behoeft het zeker geen betoog, dat in de landen van het Oosten het aantal tractoren al heel gering is.

Terwijl de Oesbekistanse SSR één tractor per 70 ha heeft, is er in Pakistan één tractor per 9.000 ha, in India per 13.000 ha en in Iran per 18.000 ha.

Het. uitrusten van de socialistische landbouw met een groot aantal machines heeft de arbeid van de boeren aanzienlijk verlicht en waarborgt in verband met de moderne landbouwkundige techniek en een ver doorgevoerde bevloeiing zeer grote oogsten.

Neem bijvoorbeeld de katoen, een der belangrijkste technische cultures van de veelzijdig ontwikkelde landbouw in de Sowjetrepublieken van het Oosten.

In deze republieken was de opbrengst van ruwe katoen per ha in 1951 gemiddeld 21 balen van 100 kg.

Geen enkel ander katoenverbouwend land kan wijzen op een oogst als de Sowjet-katoenverbouwers hebben bereikt.

In hetzelfde jaar bedroeg de opbrengst per ha in Egypte 11,5, in de Verenigde Staten van Amerika 8,3, in India 3,4, in Pakistan 5,2, in Turkije 7,2 en in Iran 4,5 balen.

Men moet in aanmerking nemen, dat de hoge katoenopbrengsten in de oostelijke Sowjet-republieken van grote oppervlakten zijn verkregen; het feit dat de bovengenoemde Sowjet-republieken evenveel katoen verbouwen als India, Egypte, Iran, Turkije en Afghanistan tezamen, bewijst dit. (A p p l a u s).

Dat zijn enkele feiten, die getuigen van de economische ontwikkeling van de nationale republieken van de USSR.

Zij bewijzen, dat de economie van deze republieken onophoudelijk groeit en zich ontwikkelt zonder crises of inzinkingen te kennen.

Zij bewijzen tenslotte ook, wat volken kunnen bereiken, die gebroken hebben met het imperialisme en zich bevrijd hebben van de heerschappij van grootgrondbezitters en kapitalisten. (A p p l a u s).

Technische en culturele omwenteling

Om in de nationale Sowjet-republieken

een ontwikkelde socialistische economie te vormen, moest er een eind gemaakt worden aan de culturele achterstand van de meeste republieken, moest de culturele opbouw worden voltooid, een groot aantal lagere en middelbare scholen, waar het onderwijs in de moedertaal gegeven wordt, worden opgericht, een systeem van hoger onderwijs worden uitgewerkt en het opleiden van geschoolde arbeiders, ingenieurs en technici, agronomen en zoötechnici, leraren en artsen uit de inheemse volken op grote schaal ter hand worden genomen.

Dankzij de toepassing van de nationaliteitenpolitiek van Lenin en Stalin hebben de volken van de Sowjet-Unie een ware revolutie op cultureel gebied volbracht.

Tegenwoordig zijn er in de Sowjet-republieken meer dan 2 miljoen ingenieurs en technici aan het werk in de industrie, de bouwnijverheid en het verkeer, in de landbouw ongeveer 400.000 landbouwkundigen, zoötechnici, houtvesters en andere specialisten; bijna 2 miljoen onderwijzers en leraren geven les in de scholen, technische instituten en hogescholen; bijna 300.000 artsen en 900.000 assistenten, verpleegsters en ander medisch personeel zijn werkzaam in de ziekenhuizen van de steden en op het platteland. Iedere Sowjet-republiek heeft nu de beschikking

over tienduizenden specialisten met universitaire opleiding.

Voor het opleiden van Sowjet-intellectuelen in de nationale Sowjet-republieken is een uitgebreid aantal hogescholen en technische instituten gesticht.

Toen de Sowjet-macht werd ingesteld, waren er in ons land 96 hogescholen, die op enkele uitzonderingen na, in de grootste centra gevestigd waren.

Op deze hogescholen studeerden 117.000 studenten.

Op het ogenblik zijn er in de USSR 887 hogescholen met 1,4 miljoen studenten.

In de Oekraïne zijn 216.000 studenten, in de Sowjet-republieken van Midden-Azië 104.000, in de Transkaukasische republieken 80.000, in Bjelo-Rusland 35.000 en in de Baltische Sowjet-republieken 37.000.

In de ontwikkeling van de universitaire opleiding hebben de Sowjet-republieken niet alleen de landen van het Oosten, maar ook die van West-Europa verre overtroffen.

Er studeren bijv. in de Sowjet-republiek Tadzjikistan op 10.000 inwoners 58 op de hogescholen, in Toerkmenië 60, in Kirgizië 64, in Oesbekistan 71, in Azerbeidsjan 93.

Op iedere 10.000 inwoners van Iran studeren er 3, in India 9, in Egypte en Turkije 12,

in Zweden 21, in Italië 32, in Denemarken 34 en in Frankrijk 36 studenten.

Sinds het begin van de Sowjet-macht hebben 48 nationaliteiten een eigen schrift geschapen en geven nu leerboeken, literatuur en kranten in hun moedertaal uit.

In de afgelopen 30 jaar werden in de republieken van de Sowjet-Unie ongeveer 90.000 scholen gebouwd, die goed ingericht en van alle materiaal voorzien zijn en waarvan er bijna twee derden in de nationale- en autonome republieken zijn gevestigd.

Cijfers over welstand en medische verzorging

Tegelijk met de opbloei van de socialistische economie neemt de welstand van de bevolking van de Sowjet-Unie van jaar tot jaar toe.

In alle Sowjet-republieken is het werkelijke loon van de arbeiders en employé's aanmerkelijk gestegen, evenals de inkomsten van de boeren.

Tussen 1940 en 1951 is het totale bedrag van de lonen van arbeiders en employé's en de inkomsten van de boeren 78% gestegen.

De Sowjet-staat besteedt grote zorg aan de gezondheid van de volkeren in ons land.

Kenmerkend hiervoor is de medische verzorging van de bevolking. Zie hier enkele voorbeelden uit sommige Sowjet-republieken. Vóór de oprichting van de Sowjetmacht

had Oesbekistan 1 arts op 31.000 inwoners. Zo is het nu nog in Pakistan.

Maar tegenwoordig is er in de Sowjet-republiek Oesbekistan 1 dokter op 895 inwoners.

Deze republiek is oneindig veel beter van artsen voorzien dan bijv. Egypte, waar men 1 dokter op 4350 inwoners telt en ook beter dan West-Europese landen als Frankrijk, waar men 1 dokter op 1.000 inwoners en Nederland, waar men 1 dokter op 1.160 inwoners telt.

In de Sowjet-republiek Azerbeidsjan is 1 dokter op 490 inwoners. De bevolking van Sowjet-Azerbeidsjan is er dus 8.5 maal beter aan toe in dit opzicht dan bijv. Turkije en 23 maal beter dan de bevolking van Iran.

Wat de Sowjet-republiek Georgië betreft, waar 1 dokter op 373 en Armenië, waar 1 dokter op 483 inwoners komt, is de bevolking van deze republieken medisch beter verzorgd dan die van welk land ter wereld ook.

Het gaat er niet alleen om, dat de inwoners der Sowjet-republieken een groot aantal doktoren tot hun beschikking hebben.

Maar om een juist beeld te geven van de situatie moeten wij niet vergeten, dat alle doktershulp gratis is en dat er jaarlijks miljoenen arbeiders kosteloos in de beste sanatoria en rusthuizen verpleegd worden, terwijl

in de burgerlijke landen medische hulp hoofdzakelijk tegen betaling, en dan nog hoge betaling, verstrekt wordt en dus voor de grote massa van de arbeiders onbereikbaar is. Een verblijf in badplaatsen met geneeskrachtige bronnen en in speciale sanatoria is in die landen het uitsluitende voorrecht van uitbuitende leeglopers.

De ontwikkeling van de socialistische naties onder de verhoudingen van de Sowjetmaatschappij- en staatsorde, de liquidatie van de feitelijke economische en culturele ongelijkheid tussen de naties en het jarenlange samenwerken van die naties, zowel bij de verdediging van de Sowjetstaat tegen de buitenlandse vijanden als in de socialistische opbouw, hebben in ons land tot de vestiging en de volledige overwinning geleid van de ideologie der gelijkgerechtigheid van de naties, de ideologie van de vriendschap tussen de volkeren.

De vriendschap tussen de volkeren van ons land heeft veel beproevingen moeten doorstaan.

Door de oorlog tegen de Hitler-coalitie is de sterkte van de vriendschap op de zwaarste proef gesteld.

Na de Grote Vaderlandse Oorlog in de periode van herstel der socialistische economie in die gebieden, die de vijandelijke bezetting

hadden doorstaan, trad de vriendschap tussen de volkeren van ons land met vernieuwde kracht aan de dag.

Aan de wederopbouw van de staatshuishouding in de republieken en autonome gebieden, die onder de vijandelijke bezetting hadden geleden, namen alle volkeren van de Sowjet-Unie vol geestdrift deel, want zij beschouwden dit als hun eigen zaak en als een dringende taak voor het gehele land.

In welke burgerlijke staat hebben de volkeren elkaar ooit op zulk een manier geholpen?

Thans, nu zich in de Sowjet-Unie de geleidelijke overgang van socialisme naar communisme voltrekt, wordt de vriendschap van de volkeren van de Sowjet-Unie in haar ontwikkeling verrijkt met een nieuwe inhoud.

Het hoge peil van economie en cultuur, dat door de Sowjet-republieken werd bereikt, heeft voor hen mogelijkheden tot nog actievere deelname aan de oplossing van belangrijke, de gehele Unie betreffende, taken geopend.

De Russische natie, de leidster van alle socialistische naties

De kracht, die de vriendschap van de volkeren van ons land aaneensmeedt, is het Russische volk, de Russische natie, als de meest vooraanstaande onder de naties, die tot de

Sowjet-Unie behoren. (S t o r m a c h t i g a p p l a u s).

De Russische arbeidersklasse volbracht onder leiding van de partij van Lenin-Stalin in October 1917 een geweldige historische daad; zij doorbrak het front van het wereldimperialisme, vernietigde de macht van de bourgeoisie en brak de keten van nationale en koloniale onderdrukking op een zesde deel van de aarde.

Het is aan geen twijfel onderhevig, dat de volkeren van ons land zich zonder de hulp van de Russische arbeidersklasse niet hadden kunnen verdedigen tegen de witgardisten en interventionisten en het socialisme niet hadden kunnen opbouwen.

Wat de volkeren betreft, die in het verleden geen kapitalistische ontwikkeling hebben doorgemaakt, deze zouden zonder de langdurige en systematische hulp van de Russische arbeidersklasse de overgang van de voorkapitalistische economische vormen naar het socialisme niet hebben kunnen verwezenlijken.

In de jaren van de Grote Vaderlandse Oorlog zijn, zoals kameraad Stalin heeft aangetoond, het heldere verstand, het standvastig karakter en het geduld, die eigen zijn aan het Russische volk, met bijzondere kracht aan de dag getreden.

Het Russische volk heeft zich door zijn heldhaftigheid, zijn dapperheid en zijn moed algemene erkenning verworven als de leidende kracht van de Sowjet-Unie onder alle volkeren van ons land. (L a n g d u r i g a p p l a u s).

Naar het voorbeeld van het Russische volk en gemeenschappelijk daarmee, streden alle volkeren met ons schouder aan schouder onbaatzuchtig tegen de vijand; samen met het Russische volk waren zij de smeden van onze overwinning op Hitler-Duitsland en het imperialistische Japan.

De volkeren van ons land hebben de gehele wereld getoond, over welke machtige kracht de Sowjet-socialistische nationaliteitenstaat beschikt, die berust op de vriendschap tussen de volkeren zoals die onder de wijze leiding van Stalin zich gevormd heeft.

Aan de vriendschap van de volkeren van ons land ligt de gemeenschappelijkheid van hun levensbelangen ten grondslag.

De volkeren van de Sowjet-Unie worden verenigd door hun streven en hun vastbeslotenheid om hun vrijheid, onafhankelijkheid en hun gelukkige leven, dat zij door de Sowjet-macht verkregen hebben, tegen elke vijand te verdedigen; zij zijn verenigd door de gemeenschappelijke strijd voor de opbouw van de communistische maatschappij.

De volkeren van ons land weten zeer goed, dat zij, verenigd door de onverbreekelijke vriendschap zoals die in de verenigde Sowjetstaat onder de wijze leiding van Stalin zich gevormd heeft — in de Unie der Republieken — onoverwinnelijk zijn, met succes het communisme kunnen opbouwen en hun verworvenheden tegen elke dreiging kunnen beschermen.

Onze Partij en kameraad Stalin persoonlijk zorgen onvermoeid voor de juiste uitvoering van de Sowjet-nationaliteitenpolitiek.

In de strijd tegen de vijanden van het Leninisme heeft de Partij de nationaliteitenpolitiek van Lenin en Stalin met succes verdedigd, zij heeft de volledige en definitieve verplettering van het „grote-mogendheid"chauvinisme, van het burgerlijke nationalisme en van het burgerlijke cosmopolitisme verzekerd.

Het is de grote verdienste van de leider van onze Partij, van kameraad Stalin, dat hij door zijn wijze leiding een waarachtige wederopleving en een ongekende opbloei van de fysieke en geestelijke krachten van alle volkeren van ons land heeft gewaarborgd (a p p l a u s), een onverbreekelijke broederlijke vriendschap heeft gesmeed en hun krachtsinspanningen heeft gericht op het gemeenschappelijke, grote doel: op de versterking van

de macht van ons vaderland en op de zegepraal van het communisme. (L a n g d u r i g a p p l a u s).

De successen in de ontwikkeling van de socialistische naties, die in het stelsel van de gemeenschappelijke nationaliteiten-staat der Sowjet-Unie bereikt zijn, zijn van geweldige internationale betekenis.

Aan ons voorbeeld ziet de arbeidersklasse van de kapitalistische landen de weg naar haar bevrijding van uitbuiting, ellende en werkloosheid, zij ziet daarin de weg hoe men aan het toenemende gevaar van het herstel van het fascisme kan ontkomen.

De Sowjet-Unie voorbeeld voor alle koloniale en onderdrukte volken

Aan ons voorbeeld zien de volkeren van de koloniale en afhankelijke landen de weg uit onderdrukking en rechteloosheid naar vrijheid en onafhankelijkheid, uit twist en vijandschap tussen de naties naar broederlijke vriendschap tussen de volkeren, uit honger en ellende naar een welvarend leven, uit analfabetisme en culturele achterstand naar de bloei van cultuur, wetenschap en kunst.

De gehele loop van de geschiedenis bevestigt steeds meer en meer de woorden van de leider van onze Partij, van kameraad Stalin,

namelijk dat „ de ontwikkeling zich thans in die richting beweegt, dat het socialisme voor de vele miljoenen tellende massa's van de geweldige koloniale staten van het imperialisme als vaandel van de bevrijding kan dienen (en reeds als zodanig begint te dienen!) "

De ideeën van de vrijheid en de nationale onafhankelijkheid, de ideeën van het socialisme zijn doorgedrongen tot in de verste uithoeken van de onderdrukte landen.

De voor hun bevrijding strijdende volkeren weten, dat het grote kamp van vrede en democratie aan hun zijde staat, dat de Sowjet-Unie, de Chinese Volksrepubliek en de volksdemocratische landen de zaak van de vrede, vrijheid, onafhankelijkheid en van de waarachtige gelijkheid van alle rassen en nationaliteiten verdedigen, dat het feit alleen al van het bestaan van deze staten de duistere machten van de reactie beteugelt en de strijd van de geknechte volkeren vergemakkelijkt.

In hun onmacht tegenover de groeiende nationale bevrijdingsbeweging jammeren de regerende kringen van de Verenigde Staten van Amerika en van andere burgerlijke landen ten overstaan van de gehele wereld, dat de strijd van de onderdrukte volkeren tegen hun onderdrukkers is toe te schrijven aan Sowjetpropaganda in het Oosten.

Kameraad Stalin heeft reeds jaren geleden de jammerlijke burgerlijke politici hierop het antwoord gegeven.

Kameraad Stalin zei:

„Men beschuldigt ons er van, dat wij propaganda maken in het Oosten . . .

Wij hebben geen propaganda in het Oosten nodig.

Een willekeurige burger van een afhankelijk land of van een kolonie behoeft slechts naar het Sowjet-land te komen en te zien, hoe bij ons de mensen het land besturen, hij hoeft slechts te kijken hoe zwarten en blanken, Russen en niet-Russen, mensen van elke huidskleur en natie allen aaneengesloten staan, gezamenlijk het bestuur over dit grote land in handen hebben, om zich er van te overtuigen, dat dit het enige land is, waar de broederschap der volkeren geen phrase, doch een feit is.

Wij hebben geen enkele schriftelijke of mondelinge propaganda nodig, omdat wij in de praktijk het feit van zulk een propaganda hebben als de Unie van Socialistische Sowjet-Republieken." (L a n g d u r i g a p p l a u s).

Nieuwe betrekkingen tussen democratische landen

De volksdemocratische landen, die in eigen land een nieuw leven opbouwen, maken

gebruik van de rijke ervaringen van de opbouw en de consolidatie van de Sowjet-nationaliteiten-staat.

Tussen de democratische staten is een .nieuw soort betrekkingen ontstaan, zoals de geschiedenis der mensheid deze nog niet heeft gekend.

Het wezenlijke kenmerk van deze betrekkingen is daarin gelegen, dat zij gegrondvest zijn:

op de volledige en daadwerkelijke gelijkgerechtigdheid van alle naties, grote zowel als kleine, op de handhaving van alle soevereine rechten en de onafhankelijkheid van elke staat, op de niet-inmenging in de binnenlandse aangelegenheden van andere staten in tegenstelling tot de imperialistische politiek van het dictaat en van de knechting der volkeren; op het wederzijds eerbiedigen van de nationale belangen, op het vertrouwen en de vriendschap tussen de volkeren — in tegenstelling tot de politiek van geheime complot ten, van intriges, van openlijke of verborgen vijandschap, die door de imperialistische staten bedreven wordt; op de nauwe economische samenwerking en wederzijdse hulp, die in volledige overeenstemming met de nationale belangen de meest gunstige voorwaarden voor de economische

ontwikkeling van elk land waarborgen — in tegenstelling tot de in het kamp van het imperialisme heersende brute concurrentiestrijd om grondstofbronnen en afzetmarkten; op het gemeenschappelijk streven der democratische staten naar het waarborgen van de vrede, naar het herstel en de ontwikkeling van de economische en culturele betrekkingen tussen alle landen, onafhankelijk van hun economische en sociale stelsels, in het belang van de verbetering van het leven van miljoenen mensen in alle landen van de aardbol — in tegenstelling tot de imperialistische politiek van militarisatie van de economie, van voorbereiding en ontketening van een nieuwe wereldoorlog, van de aanval op het levenspeil der werkers.

Onder het imperialisme: betrekkingen van meester en knecht

Een kenmerkende bijzonderheid van de betrekkingen, die in het kamp van het imperialisme tussen de naties en staten bestaan, is de zucht van het Amerikaanse kapitaal naar de wereldheerschappij.

Het Amerikaanse imperialisme, dat als een niet te verzadigen spin zijn draden over alle delen der aarde heeft gespannen, zuigt de levenssappen van vele volkeren en staten uit,

waarbij het geen enkel middel schuwt om hen te knechten.

De meest verbreide methode is de knechting onder de dekmantel van de zogenaamde Amerikaanse „hulp“

Daarbij verliest het land, dat de Amerikaanse „hulp“ heeft ontvangen, binnen korte tijd zijn soevereine rechten en onafhankelijkheid en wordt tot een vazal verlaagd.

Het beste, waarop zulk een land kan hopen, is de rol van een geenszins gelijkgerechtigde partner.

Zulk een niet gelijkgerechtigde partner van Amerika is tegenwoordig Groot-Brittannië, dat eens gold als de „beheersers der zeeën“, als „de werkplaats van de wereld“.

Het Amerikaanse imperialisme verdringt Engeland elke dag steeds meer van de grondstofbronnen en afzetmarkten, werpt het met alle middelen uit de Europese en Aziatische landen en maakt zich van de ene Engelse positie na de andere meester.

Het is reeds zo ver gekomen, dat de Amerikanen ijskoud het onderdanige verzoek van de Britse regering van de hand wijzen haar toe te staan een Engelse waarnemer te zenden naar de conferentie van de Verenigde Staten met de Engelse dominions Nieuw-Zeeland en Australië over vraagstukken van een z.g. Pacific-Pact.

In verband daarmee heeft zelfs de Engelse conservatieve pers er onlangs bitter over geklaagd, dat er met Engeland wordt omgesprongen als met een arm familielid (v r o l i j k h e i d i n d e z a a l), dat men schoolmeestert, koejeneert of links laat liggen.

En een van de conservatieve bladen, de „Daily Mail" verklaarde rondweg: „Als wij onze posities nu eens hier, dan weer daar verliezen, dan zullen wij binnenkort helemaal niets meer hebben om te verliezen". (V r o l i j k h e i d).

Het is niet aan te nemen, dat de regerende kringen van Engeland dit niet zouden begrijpen; maar zij onderwerpen zich ook verder nog aan het Amerikaanse dictaat, waarbij zij moeite doen geen spier van hun gezicht te vertrekken. (V r o l i j k h e i d).

De imperialistische machthebbers der Verenigde Staten veranderen de door hen onderdrukte landen in opmarsgebieden voor een agressie-oorlog en veroordelen de jeugd van deze landen tot het spelen van de rol van kanonnenvlees.

Op deze wijze glijden de van Amerika afhankelijk geraakte landen stap voor stap op de noodlottige weg van de oorlog.

In het streven het kapitalisme overal te redden, waar het ook wordt bedreigd, in de strijd voor het behoud van de koloniale heerschappij

en meest reactionaire regimens, overal, waar deze door de nationale bevrijdingsbeweging en democratische revoluties worden bedreigd, is het Amerikaanse imperialisme tot het bolwerk en de citadel van de wereldreactie geworden.

Hals over kop treedt het in de voetstappen van het Duitse fascisme, waarbij het zijn troepen veroordeelt tot de rol van gendarmes en wurgers van de vrijheidlievende volkeren.

Het is volkomen begrijpelijk, dat de volkeren van de van Amerika afhankelijk geworden landen zich op een brede nationale basis verenigen om zich te verzetten tegen de Amerikaanse inmenging in hun leven, om de ongenode gasten hun land uit te jagen; zij zullen hun de bespotting van hun nationale eer en waardigheid gloeiend betaald zetten.

Het Amerikaanse volk, dat men dag in dag uit het idee van een vermeende bedreiging van buitenaf inpompt, begint van zijn kant de volkomen onzinnigheid van deze propaganda in te zien.

Terwijl het gebukt gaat onder de zware last van de stijgende militaire uitgaven, brengt het zijn misnoegen over de huidige politiek van de regerende kringen der Verenigde Staten steeds meer tot uitdrukking.

De ontzaglijk gestegen autoriteit van de Sowjet-Unie

Kameraden! Het voornaamste resultaat, waarmee onze Partij naar het 19e Congres is gekomen, is wel dit, dat de Sowjet-Unie een nog nimmer gekende macht en internationale autoriteit heeft verworven.

Dat hebben wij bereikt door de politiek van industrialisatie, die ons land van een agrarisch land in een moderne industriestaat heeft veranderd, door de politiek van collectivisatie, die onze landbouw tot een gemechaniseerd groot-landbouwbedrijf, tot de modernste landbouw ter wereld heeft gemaakt, door de consequente verwezenlijking van de nationaliteitenpolitiek van Lenin en Stalin, die de onverbreekelijke eenheid en vriendschap van de volkeren der USSR heeft verzekerd, door de standvastige toepassing van de buitenlandse politiek van Stalin, die gericht is op het behoud van de vrede tussen de volkeren.

De welstand en cultuur van de volkeren van ons land hebben een hoge trap bereikt.

De geschiedenis laat zien, dat ons land in 35 jaren van Sowjet-macht een industriële vooruitgang heeft geboekt, waarvoor in de kapitalistische landen eeuwen nodig waren.

Terwijl de USSR in de jaren van de Sowjet-macht haar industriële productie tot het 39-voudige heeft verhoogd, heeft Engeland

voor dezelfde stijging industriële productie 162 jaren (van 1790 tot 1951) nodig gehad en Frankrijk heeft in de laatste 90 jaren zijn industriële productie slechts tot het 5,5voudige verhoogd.

Wat de Verenigde Staten van Amerika betreft, hun industriële productie is in de laatste 35 jaar slechts tot het 2,6-voudige gestegen.

De socialistische staat heeft zijn successen binnen een historisch korte spanne tijds behaald, omdat het Sowjet-systeem ongekende mogelijkheden heeft geopend voor de snelle economische en culturele ontwikkeling van de USSR, omdat de strijd van ons volk voor het socialisme door de Communistische Partij werd geleid, die weet, hoe zij de taak moet aanpakken en die niet bevreesd is voor moeilijkheden. (L a n g d u r i g a p p l a u s).

De weg naar de overwinning van het socialisme in ons land was niet gemakkelijk.

Op deze weg lagen niet weinig voetangels en klemmen, zowel van binnenlandse als van buitenlandse aard, maar onze Partij was steeds paraat en heeft de moeilijkheden met succes overwonnen.

Thans, nu wij voor de grote en gecompliceerde taken van de communistische opbouw staan, is onze Partij, als de Partij, die de Sowjet-staat leidt, verplicht de moeilijkheden van

te voren te onderkennen en volledig gewapend te zijn, om het volk te helpen de moeilijkheden te overwinnen.

Wij zijn er zeker van, dat onze Partij, door Lenin en Stalin geschapen en opgevoed, ook in het vervolg steeds tegen haar grote taken opgewassen zal zijn. (A p p l a u s).

Samen met de grote Lenin heeft kameraad Stalin onze Partij opgebouwd en sterk gemaakt, de arbeidersklasse van Rusland in October 1917 aangevoerd in de bestorming van het kapitalisme en de eerste Sowjet-staat ter wereld gesticht.

Na de dood van de grote Lenin voert kameraad Stalin onze Partij en het Sowjet-volk reeds meer dan een kwart eeuw aan op de ongebaande paden van de opbouw van het nieuwe, communistische leven.

Op elke nieuwe etappe van deze weg geeft kameraad Stalin onze Partij theoretische wapens, leert haar de verdere loop der gebeurtenissen van te voren onderkennen en stelt haar in op de oplossing van de voornaamste taken.

Stalins „Economische vraagstukken van het socialisme in de Sowjet-Unie", de weg naar het communisme

Een gebeurtenis van enorme betekenis in het ideologische leven der Partij is de verdere

ontwikkeling marxistisch-leninistische theorie door kameraad Stalin in zijn nieuwe werk „Economische vraagstukken van het socialisme in de Sowjet-Unie“.

De stellingen en conclusies, die door kameraad Stalin in dit werk zijn gegeven, zijn daarom van bijzonder grote betekenis, omdat zij een nieuw hoofdstuk openen in de ontwikkeling van de marxistisch-leninistische wetenschap en onverbrekkelijk verbonden zijn met de voornaamste taken van de praktijk van de communistische opbouw in de USSR.

Het is bekend, dat Marx en Engels het socialisme van een utopie tot een wetenschap hebben gemaakt.

De grote Lenin, die het marxisme verder ontwikkelde, schiep de leer van de socialistische staat en van de wegen van de opbouw der klasseloze socialistische maatschappij in ons land.

Onder leiding van kameraad Stalin heeft de Partij door deze leer te verwezenlijken, een wereldhistorische overwinning behaald: het socialisme is van een wensdroom van de beste denkers der mensheid tot werkelijkheid geworden.

Het Sowjet-volk heeft het socialisme opgebouwd en ons land heeft de fase bereikt van de geleidelijke overgang van het socialisme naar het communisme.

Onder deze omstandigheden kwam onze Partij voor nieuwe vraagstukken van de marxistisch-leninistische theorie te staan.

Welke voorwaarden moesten worden geschapen om de overgang van het socialisme naar het communisme te voltrekken? Wat moet men daarvoor doen?

Welke zijn de voornaamste wetmatigheden van deze belangrijke historische periode?

En wij zien, dat kameraad Stalin op al deze actuele, belangrijke levensvragen van de ontwikkeling van onze Sowjet-maatschappij nauwkeurige en duidelijke antwoorden heeft gegeven, die de voor de Partij en het Sowjetvolk liggende weg hebben verlicht.

Het is aan geen twijfel onderhevig, dat ons Congres en onze gehele Partij de aanwijzingen van kameraad Stalin over de voorwaarden en wegen tot verwezenlijking van de geleidelijke overgang van socialisme naar communisme als het strijdprogramma voor de opbouw van het communisme zullen aanvaarden. (S t o r m a c h t i g, l a n g d u r i g a p p l a u s).

Onze Partij en het gehele Sowjet-volk hebben dit programma van Stalin met de grootste geestdrift ontvangen.

Het maakt de stoutste dromen van de Sowjet-mensen tot werkelijkheid en bezielt hen tot nieuwe heldhaftige daden voor de

triomf grote ideeën van Lenin en Stalin (A p p l a u s).

Onze glorierijke opmars op de weg naar het communisme zal voor de arbeidersklasse en de werkers van alle landen een onuitputtelijke bron van bezieling in hun revolutionaire strijd voor vrede, democratie en socialisme zijn.

In deze historische dagen van het 19e Congres is het Sowjet-volk, sterk door zijn eenheid, hechter dan ooit rondom zijn geliefde Communistische Partij geschaard en bereid, nieuwe, grote heldendaden van de arbeid te volbrengen tot roem van zijn vaderland. (A p p l a u s).

De volkeren van ons land kunnen er zeker van zijn, dat de Communistische Partij, gewapend met de theorie van het marxisme-leninisme, onder leiding van kameraad Stalin, ons land naar het lang verbeide doel zal leiden: naar het communisme. (S t o r m a c h t i g a p p l a u s, d a t g e e n e i n d e s c h i j n t t e w i l l e n n e m e n. A l l e n v e r h e f f e n z i c h v a n h u n p l a a t s e n.)

Verklarende woordenlijst

Exponent

vertegenwoordiger.

Zoötechnicus

deskundige op het gebied van de veeteelt.

Chauvinisme

overdreven verheerlijking van eigen land, gepaard aan minachting voor andere volken. Is alleen maar voordelig voor de bourgeoisie. Zij maakt van de nationale gevoelens misbruik voor haar politiek van geweldpleging, onderdrukking en plundering van koloniale en afhankelijke landen.

Burgerlijke nationalist

zijn agenten van de bourgeoisie, die de verschillen tussen de volken trachten uit te buiten voor het aanwakkeren van vijandschap tussen de volkeren. Hun vijandschap tegen het socialisme en de verbroedering tussen de volkeren heeft hen volledig tot reactionnaire werktuigen gemaakt.

Burgerlijk cosmopolitisme

betekent in de huidige omstandigheden het door de Amerikaanse imperialisten gepropageerde „wereldburgerschap” en heeft ten doel de nationale cultuur en de nationale zelfstandigheid te verminken in het belang van het streven der Amerikaanse machthebbers naar wereldheerschappij.

Physiek

lichamelijk.

Analphabeet

iemand, die niet kan lezen of schrijven.

De samenstelling van de cursus

„De strijd voor de Nationale Zelfstandigheid“.

1. **Inleiding tot de studie van het nationale vraagstuk.** Uitgave afd. propaganda bij het P.B. der C.P.N. (brochure)
2. **Over de onafhankelijkheid van Finland** door J. W. Stalin. (Uit Verzamelde Werken — Duitse uitgave, deel 4)
3. **Rede op het 19e Congres der CPSU** door L. P. Beria.
4. **Beginselprogram der CPN, Hoofdstuk De Communisten en de nationale zelfstandigheid.**
5. **Congresrede 1938** door Paul de Groot.
6. **„Voor de vrede, voor de nationale zelfstandigheid“** door P. de Groot, rede P.B. zitting Sept. '51.
7. **Congresrede 1952** door Paul de Groot, pag. 23—31.
8. **Over de leuze van de Verenigde Staten van Europa** door Lenin. (Uit Verzamelde Werken, deel 5)
9. **„De vrede breekt door“** door Paul de Groot, plus verklaring der Tweede Kamerfractie C.P.N., inzake de Europese Defensie Gemeenschap.
10. **Rede op het 19e Congres der CPSU** door J. W. Stalin.

Verder wordt de deelnemers geadviseerd om bij dit studieplan de roman te lezen van André Stil „De eerste stoot“, uitgave Pegasus 1953.

Er wordt speciaal op gewezen dat de nummers 2, 8 en 10, evenals 7 en 9 bij elkaar in één omslag verwerkt zijn.

UITGEVERIJ „PEGASUS” AMSTERDAM

30 CENT